

ODVJETNIK
VEDRAN PODLIPEC
Zrinjevac 16,
10000 Zagreb
Republika Hrvatska

Mob: 0994244111
E-mail: odvjetnik.podlipec@inet.hr

Zagreb, 29.7.2020.

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD ZAGREB
10000 ZAGREB

Na broj: P-341/20

TUŽITELJ: JOSIP ŠARKO iz Zagreba, zastupan po odvjetniku Tonko Bralić iz Buja

TUŽENICI: I. PETAR PRIPUZ iz Zagreba, zastupan po:
i drugi...

P O D N E S A K

I. tuženika

Ovim podneskom I. tuženik u otvorenom zakonskom roku daje odgovor na tužbu sve na način kako slijedi.

Tuženik prvenstveno ističe prigovor aktivne legitimacije tužitelju za ovaj spor jer isti nema niti jednu zakonsku pretpostavku kojom bi mogao osporavati predmetne ugovore o cesiji po bilo kojoj osnovi, a pogotovo što nije ugovorna strana istih, te se pravni poslovi iz predmetnih ugovora uopće ne odnose na tužitelja, niti ga se tiču osobno po bilo kojoj osnovi!!!

Predmetni cesijski ugovori su dobrovoljni, konsenzualni i dvostrani ugovori (nikako trostrani), te ih može pobijati samo jedna od ugovornih strana ili eventualno cesus ukoliko je s vjerovnikom ugovorio da se tražbina ne može ustupiti, a što ovdje nije slučaj!

Pravni slijednik cesusa u predmetnim ugovorima je stečajna masa iza KUMULUS d.o.o., OIB: 50095347513, zastupano po stečajnoj upraviteljici Marija Turkulin iz Zagreba, tako da argumentacija tužitelja da je nekad bio jedan od osnivača i jedan od direktora cesusa nema zakonsko uporište za aktivnu legitimaciju u ovom postupku.

Stoga, I. tuženik predlaže da sud prvenstveno odluči o dopuštenosti predmetne tužbe, te istu rješenjem odbaci, a sve obzirom da ne postoji aktivna legitimacija za istu, odnosno **tužitelj nije dokazao po niti jednom zakonskom osnovu da ima pravni interes za ovakvu deklaratornu tužbu, tj. da može utvrđivati ništetnost očitovanja volje drugih ugovornih strana!!!**

Sudska praksa: Ovakva tužba može se podnijeti samo prije dospelosti zahtjeva za činidbu iz prava ili pravnog odnosa čije se postojanje odnosno nepostojanje utvrđuje. Isto vrijedi i za tužbu kojom se traži utvrđenje istinitosti odnosno neistinitosti isprava. O ispunjenju uvjeta za podnošenje ove tužbe sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 288.). Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, tužba se smatra nedopuštenom i sud će je rješenjem odbaciti.

Postojanje pravnog interesa za podizanje tužbe za utvrđenje je obvezan uvjet, koji mora biti ispunjen kumulativno uz sve prethodne uvjete, za podizanje ove tužbe. Pravni interes postoji uvijek kada je svrha spora da se donese presuda koja će tužitelju osigurati zaštitu prava koja su mu ugrožena. Na postojanje pravnog interesa sud pazi po službenoj dužnosti i u tu svrhu sud može tražiti od tužitelja da učini vjerojatnim postojanje pravnog interesa. *Ako je moguće da tužitelj ostvari neko svoje pravo tužbom za činidbu ili konstitutivnom tužbom, smatra se da ne postoji pravni interes za podnošenje tužbe za utvrđenje.*

Znači, svrha pokretanja ovog obijesnog spora nije da se tužitelju osigura pravna zaštita, niti su mu prava ugrožena, jer on traži ništetnost ugovora u kojima nije sudjelovao niti ga se tiču, već to mogu zatražiti samo tuženi kao ugovorne strane predmetnih ugovora, te u predmetnom slučaju to ne može niti cesus, jer nije postojala ugovorena zabrana prijenosa tražbine između cesusa i cedenta.

Stoga, tuženik također pored prigovora aktivne legitimacije, opreza radi ulaže i prigovor stvarne nadležnosti, jer kako je i sam tužitelj u tužbi naveo da je kao član društva na Trgovačkom sudu u Splitu pokrenuo parnicu radi proglašenja ništetnosti potraživanja koji su nastali na temelju ugovora o pozajmicama s drugim članom društva i samim društvom i koji su prethodili predmetnim cesijama, to je ovo još jedan argument koji ide u prilog odbacivanju ove tužbe od strane suda, zbog manjka pravnog interesa kojeg istog već pokušava ostvariti na drugom sudu.

Tužitelj svrhu ove tužbe može ostvariti u gore navedenoj parnici pred Trgovačkim sudom koju je pokrenuo prije ove, a sve ukoliko dokaže ništetnost ugovora o zajmovima koji su prethodili predmetnim ugovorima o cesiji i koji su u stvari nebitni za utvrđivanje ništetnosti cjelokupnog pravnog posla jer je irelevantno tko je vjerovnik ako je nešto bilo ništetno.

Cesus ugovorom o cesiji ne gubi niti jedno svoje pravo, niti je doveden u nepovoljniji položaj, tako da utvrđivanje ništetnosti ugovora o cesiji nema smisla od strane bilo koga tko nije ugovorna strana, čime se samo razotkriva apsurdnost ove promašene tužbe.

Pored ne postojanja procesnih pretpostavki za podnošenje ove tužbe, tuženik želi razotkriti i neistinite tvrdnje iz nje, sve na način kako slijedi.

Nejasan je argument tužitelja da niti jedan ugovor o cesiji nije ovjeren kod javnog bilježnika (nije jasno na što aludira tužitelj), jer isti i ne moraju biti ovjereni kod bilježnika da bi bili valjani?

Neistinit je navod tužitelja da kao jedan od osnivača i kao član uprave cesusa nije bio obaviješten o predmetnim cesijama i to punih 22 godine, jer je kao direktor potpisivao svake godine završna financijska izvješća društva u kojima su se evidentirala potraživanja i vjerovnici, a što će potvrditi tuženici i svjedoci među kojima je i knjigovođa cesusa. Pored navedenog svi osnivači i članovi uprave cesusa, odnosno stranke ovog postupka su sporazumno dogovorili zaključivanje predmetnih cesija.

Ugovori o zajmovima koji su prethodili cesijama su svi bili valjani i sklopljeni uz suglasnost tužitelja kao i tuženika, tako da je neistinit navod tužitelj da za zajmove nije znao jer je i sam u ime cesusa potpisivao ugovore o zajmovima i pozajmicama.

Sve navedeno je već utvrđeno u sudskom postupku koji je pokrenuo tužitelj radi utvrđivanja ništetnosti ugovora o zajmovima i pozajmicama pred Trgovačkim sudom Split pod brojem P-135/19, a gdje su i dostavljeni ugovori o zajmovima koje je potpisao tužitelj u ime cesusa, iako tvrdi da za te zajmove nije znao i to: Ugovor o zajmu od 6.3.2008. na iznos od 6.196.000 kn, Ugovor o zajmu od 6.3.2008. na iznos od 820.000 kn, Ugovor o zajmu od 26.10.2009. na iznos od 1.800.000 kn ...

Sa svim iznosima zajmova koje je cesus primio, a koji su prethodili predmetnim cesijama je kupljeno 30-tak nekretnina, te je tužitelj kao direktor cesusa potpisivao i ovjeravao kupoprodajne ugovore kod javnog bilježnika, tako da i to dokazuje neistinitost navoda tužitelja da za iznose zajmova nije znao, odnosno da za njih nije dao suglasnost, a što je i utvrđeno u navedenom postupku pred Trgovačkim sudom u Splitu?

Nejasan je i osnovni stav tužitelja iz tužbe (na kojem i temelji utvrđivanje ništetnosti ugovora) da predmetni ugovori o cesiji nemaju navedenu činidbu, da nema konkretne tražbine koja se prenosi, trenutak nastanka iste, o kojima se ugovorima o zajmovima radi, odnosno da nemaju potrebne podatke kojima se tražbina može odrediti...

Kako je i laiku čitljivo iz predmetnih ugovora da se u njima nalaze podaci cedenta, cesionara i cesusa, iznos potraživanja koje se prenosi i koje je sukladno čl. 2 ugovora dokumentirano ugovorima koji su osnova potraživanja, da se radi o pozajmicama, definirana je obveza notifikacije i naplativosti tražbine, onda je i pravniku jasno da ugovori imaju sve elemente valjanosti istih sukladno čl. 270., 271. i 272. ZOO.

Uostalom stranke predmetnih ugovora o cesiji su tuženici pa ih se lako može upitati da li smatraju da su isti za njih ništetni ili su pak konzumirani bez primjedbi!

Istina je i da je tužitelj podnio kaznene prijave protiv pok. Nina Đondića, **ali je prešutio da su iste odbačene**, jer je ŽDO Split utvrdilo su potraživanja iz tužbi pred Općinskim sudom u Splitu osnovana i da je pok. Nino Đondić pravilno postupio što nije htio nabijati daljnji trošak cesusu neosnovanim parničnjem u vidu sudskih troškova i milijunskih kamata, čime nije počinio niti jedno kazneno djelo koje mu je tužitelj pokušao natovariti.

Neistinito je i da tužitelj u postupku brisanja cesusa iz sudskog registra u skraćenom postupku ništa nije znao za zajmove i cesije jer je skraćeni postupak započet 2018 g. dok je tužitelj tužbe za ništetnost ugovora o zajmovima u kojima prilaže i predmetne cesije podnio pred Trgovačkim sudom Split 2014 g.!?

Tužitelj se u svojoj tužbi poziva i na presudu Vrhovnog suda Rev-x 609/14 koja je u tom postupku utvrdila da je ugovor o cesiji iz tog spora ništetan, jer ne sadrži naznaku potraživanja kao predmet cesije, pa je potraživanje neodređeno i neodredivo.

Tužitelj je opet prešutio da je spor ništetnosti tog ugovora o cesiji pokrenut između ugovornih strana, a ne treće osobe koja nema pravni interes kao što je ovdje slučaj, te da je u tom ugovoru o cesiji kao predmet tražbine navedena rečenica: „*Cedent kao povjerioci, prenosi cjelokupna svoja potraživanja prema svojim dužnicima u RH, cesionaru kao trećem licu.*“, što se nikako ne može usporediti s sadržajem predmetnih ugovora o cesiji.

Slijedom navedenog se predlaže da sud sukladno gore iznesenom prvenstveno rješenjem odbaci ovu tužbu, a podredno je odbije uz naknadu troškova tuženiku od strane tužitelja.

- DOKAZI:
- saslušanje stranaka
 - saslušanje knjigovođe cesusa, Mirjana Horvat iz Zagreba, B.Magovca 44
 - saslušanje svjedoka osnivača cesusa Dinko Đondić iz Splita, M. Krleže 18
 - financijska godišnja izvješća koja se nalazu u Poreznoj upravi Zagreb
 - po potrebi financijsko vještačenje financijske dokumentacije cesusa po vještaku
 - pribava spisa Trgovačkog suda Split P-135/19 u kojem tužitelj traži utvrđivanje ništetnosti ugovora o zajmu i u kojem su napravljena relevantna financijska vještačenja i dane relevantne izjave svjedoka, te dostavljeni svi potrebni ugovori koji dokazuju navode tuženika iz ovog odgovora na tužbu
 - Ugovor o zajmu od 6.3.2008. na iznos od 6.196.000 kn, Ugovor o zajmu od 6.3.2008. na iznos od 820.000 kn, Ugovor o zajmu od 26.10.2009. na iznos od 1.800.000 kn, potpisani od strane tužitelja
 - pribava kaznenog spisa na koji se tužitelj poziva u tužbi i koji je odbačen
 - presuda Vrhovnog suda Rev-x 609/14

Tuženik potražuju trošak za sastav ovog odgovora
u iznosu od 100.000 kn + 25.000 kn PDV-a
+ troškove pristojbe po određenju suda

Petar Pripuz
zastupan po: